

[Finansministeren.]

henlægge saa meget som muligt, saa at der er noget at staa imod med, naar Vanskelighederne kommer. Det vilde være nyttigere for vort Samfundsliv end at staa her og tale om den Ulykke, det vilde være for de passive Kapitalister, om de ikke fik denne Skattelettelse.

Jeg skal tillade mig paa ny at anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling. Jeg forstaar, at det skal henvises til et Udvalg, og jeg er naturligvis villig til at give alle yderligere Oplysninger, der ønskes.

Hauch: Det ligger naturligvis ganske udenfor, hvad jeg kan komme i Tanker om i Forbindelse med den foreliggende Sag, om den højtærede Finansministers Tal at fremsætte en Paastand, gaaende ud paa, at Ministerens rent statistiske Oplysninger skulde være urigtige. Jeg har ikke haft Lejlighed til at kontrolere dem, men jeg finder det for øvrigt ikke Umagen værd; jeg gaar paa Forhaand ud fra, at de er rigtige; selvfølgelig er de rigtige, ellers vilde den højtærede Finansminister ikke fremsætte dem her. Det var altsaa ikke det, jeg beskæftigede mig med i min Tale, og det ved den højtærede Finansminister formentlig ogsaa godt. Det, jeg beskæftigede mig med, da jeg havde Ordet første Gang, var den *Anvendelse*, som den højtærede Finansminister fandt det rigtigt at gøre af disse Tal i Forbindelse med det Spørgsmaal, vi her taler om, og min Forbavelse herover har jeg ikke forvundet. Jeg er vedblivende overrasket over, at den højtærede Finansminister har villet behandle denne Sag paa en saa billig Maade, som det forekommer mig at være, naar han i denne Forbindelse taler om, hvor meget Lægerne har faaet, saa meget mere som der jo ikke er Tale om, at nogen har faaet noget. Jeg beder den højtærede Finansminister være opmærksom paa, at den Skattelettelseslov, som vi fik i sin Tid, ikke var nogen Understøttelseslov. Man faar i Virkeligheden efter den højtærede Finansministers Maade at tage Tingene paa det Indtryk, at der her er Tale om en ren Understøttelsesforanstaltning, en Understøttelseslov. Den ene faar saa meget, og den anden faar saa meget, siger den højtærede Minister. Nej,

det, der er Tale om i denne Forbindelse, er at skaffe Lettelser af Skattebyrderne, og naar der er Tale om Lettelse af en Formueskat, maa Lettelsen selvfølgelig falde paa dem, som har en Formue; den kan ikke falde paa dem, som ingen Formue har. Jeg kan ikke undlade endnu en Gang at sige, at jeg synes, det vilde have været rigtigere af den højtærede Finansminister, enten han nu vil betragte mit Syn paa Nationaløkonomi som noget, det er passende for ham at værdige nogen Opmærksomhed, eller ikke, at gaa ind paa Tankegangen paa den Maade, at han spurgte: Hvordan virker nu denne Formueskattelettelse? Jeg vil dog næsten antage, i hvert Fald indtil det modsatte bliver bevist, at denne Skattelettelse maa have bevirket Kapitalbevaring, Formuebevaring her i Landet, og dersom den virker kapitalbevarende, formuebevarende, maa den ogsaa virke saadan, at denne Kapital er til Raadighed for Erhvervslivet. Det er jo saa rigtigt, hvad den ærede konservative Ordfører gjorde opmærksom paa, at man ikke kan sige, at en Kapital er uvirksom, for saa vidt den er sat hen, saa at den kan laanes ud, og jeg vil da gerne endnu en Gang spørge den højtærede Finansminister, dersom han ikke føler sig for ophidset eller for vred, om det dog ikke er rigtigt, at det i og for sig kan være ligegyldigt, naar Kapitalen er til Stede, hvor den stammer fra? Derfor er det mig ikke muligt at forstaa, at den højtærede Finansminister ikke vil gaa ind paa Tankegangen om, at den Kapital, der beskyttes her gennem en Nedsættelse af Formueskatten, selvfølgelig er en Kapital, som virker til Fremme af Erhvervsvirksomhederne. Jeg vil dog endnu en Gang tillade mig at forudsætte, at jeg paa dette Omraade kunde paaregne at være enig med den højtærede Finansminister. Men det bevirker jo dog ikke, at jeg derfor skal finde den højtærede Finansministers Fremgangsmaade ved Benyttelsen af det statistiske Materiale, han forelagde her, rigtig i Forbindelse med denne Sag. Jeg finder den i allerhøjeste Grad urigtig.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om de smaa Skatteydere er jeg opmærksom paa, at Bestemmelsen om Skattefrihed for smaa Formuer er bevaret i Lovforslaget. Men jeg synes, at det kunde have været naturligt, om den højtærede Finansminister, samtidig